

Сима Тројановић. Рођен је у Шапцу 1862 године. Гимназију је учио у Винковцима, Шапцу и Београду. Матурирао је у Берну. Филозофске науке слушао је у Швајцарској и Немачкој. Докторат је положио у Хајделбергу. По свршетку школовања одао се студијама етнологије. Специјално је изучавао етнологију у универзитетима у Минхену, Бечу и Прагу.

Тројановић је проучавао наш народ: његов живот, његове обичаје и његове погледе на свет. Још пре ослобођења и уједињења путовао је тога ради не само по Србији, већ и по осталим југословенским земљама. Он је

основао Етнографски музеј у Београду 1901 године. Кроз пуних двадесет година, 1901 до 1921 године, био му је и управник. Године 1921 изабрат је за редовног професора Скопског факултета. Као професор и декан радио је много на организацији факултета, а као научник одао се тада проучавању живота нашег народа у Јужној Србији.

Тројановић је радио на науци пуних педесет година и све до смрти своје. На два дана пред саму смрт завршио је своје последње дело: „Говор без речи“. Међу његовим многобројним радовима поменућу само ове: Старинска јела и пића; Крв и умир код Срба и Арнаута; Цигани; Народно памћење; Уморство наше деце; Мијачко племе; Ватра у животу и обичајима српскога народа итд.

У групи која се око Цвијића окупљала у студијама етнолошких проблема Тројановић је и по својој спреми и по својој љубави према науци без сумње заузимао једно од првих места.